

Нема на світі більшого добра,
Ніж та земля, яка нас народила.

Галина Римар

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 1-2 (14104-14105), 13 СІЧНЯ 2023 р. Роздрібна ціна 3 грн. 00 коп.

Трохи радості й так багато надії!

Німецьку благодійну організацію «Хоф Шлютер» та її керівника Андре Новотні в Білій Церкві не тільки добре знають, а й люблять, як давніх вірних друзів. А пов'язав їх з нашим містом Микола Дашкевич, директор Міжнародного благодійного фонду «Друзі – дітям Чорнобиля», тепер ще й член команди «Хоф Шлютер». Завдяки цим людям (співпраця Білої Церкви з німецькими благодійниками триває вже понад 20 років) і наші численні заклади, й родини неодноразово отримували досить значну, таку потрібну і важливу допомогу. А подарунків білоцерківським дітям до новорічно-різдвяних свят узагалі стали багаторічною традицією.

Так було й цього року. Звісно, з важкою поправкою на війну. Стало відомо, що напередодні свят білоцерківська делегація у складі заступника міського голови Катерини Возненко та керуючого справами виконавчого комітету Анни Олійник здійснила візит до Німеччини, зокрема до міста Люнебурга, де й діє «Хоф Шлютер». Відтак під час зустрічі з Андре Новотні були обговорені потреби родин, які знайшли тимчасовий прихисток на території Білоцерківської громади. Результатом розмови стало збільшення в найкоротший термін розміру допомоги, яку надає організація. За словами Миколи Дашкевича, Андре Новотні, людина з великим серцем, виділив на подарунки білоцерківським дітям 17 тисяч євро.

У день, на який було заплановано передати посилки їхнім адресатам, Україну вкотре накрила повітряна тривога через масовану атаку нелюдів. Але захід, хоч і з відтермінуванням, відбувся все одно. Перед тим, як вручити подарунки, пан Микола зачитав листа-звернення від Андре Новотні (такі послання було вкладено до кожного з подарункових наборів). Ось про що в ньому йдеться: «Веселого та мирного Різдва... Мені ще ніколи не було так важко писати ці чотири слова. Але водночас вони дуже важливі. Моя команда «Хоф Шлютер» бажає вам і всім нашим знайомим та друзям веселого, спокійного та щасливого Різдва. Для багатьох із нас незбагненно, через які страждання ви зараз проходите. Ми тут, у Німеччині, живемо в теплих та сухих будинках і квартирах, маємо електрику, щоб готувати та

слухати музику. Ми знаємо, що інфраструктура України була навмисно знищена розпалювачем війни, і так багато людей змушені терпіти відсутність електрики у своїх домівках, живучи в постійному страху можливої повітряної тривоги. Усвідомлюючи це, мені особисто дуже важко знайти для вас правильні слова, особливо

тому, що під час моїх численних поїздок в Україну я усім серцем прикипів до неї та її народу. І я знаю, яка це прекрасна країна та наскільки щирий і водночас гордий та волелюбний український народ.

Я вдячний за численні пожертви та допомогу, які ми отримали. Вдячний чудовій команді, яка щодня працює над формуванням та відправкою подарунків для українців. Дякую й помічникам у Білій Церкві, які організують транспорт, перевезення допомоги, роблять усе, щоб вона потрапляла туди, де найбільше потрібна.

І я переконаний, що ті, хто розпочав цю мерзенну війну проти мирного народу, отримають справедливе, страшне, покарання. Впевнений, що Україна вийде з війни сильнішою. З цими думками мені легше вітати вас і ваших знайомих і друзів з Різдром Христовим. Водночас маю єдине бажання – щоб ця війна якнайскоріше закінчилась і ми знову могли жити у мирі та спокої. А збираючи нашу різдвяну посилку, ми сподіваємось подарувати вам хоча б трішки усмішок, трішки радості...»

Цього разу гуманітарна допомога від благодійної організації «Хоф Шлютер» була адресована родинам внутрішньо переміщених осіб та сім'ям, які перебувають у складних життєвих обставинах, – всього 400 пакунків із засобами гігієни, продуктами харчування та солодощами, яким завжди так радіють діти, та й дорослі також...

Валентина
ХРАБУСТ

Поліг за вільну Україну

Боронячи незалежність Батьківщини, в бою загинув **Олексій Васильович КОСТЯНИЙ**. Народився він 30 червня 1986 року в місті Караганді, що в Казахстані. Все дитинство прожив у нашій Білій Церкві, навчався в 21 школі. Після її закінчення вступив до Київського національного інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені М. Бойчука. Проживав у столиці.

З перших днів війни Олексій записався добровольцем в ТРО, у складі якого стояв проти ворога в напрямку Пущі-Водиці, Мошуна, Горенки. Потім захисників переформували в 5 окремих штурмовий полк (А 4010). Останні місяці Олексій Костяний воював поблизу селища Нью-Йорк, що в Торецькій громаді Бахмутського району. Загинув 21 грудня, отримавши поранення під час мінометного обстрілу. У полеглого воїна залишилися батьки та молодші брат і сестра.

НИЗЬКО СХИЛЯЄМО ГОЛОВИ У СКОРБОТІ ЗА ПОЛЕГЛИМ ЗА ВІЛЬНУ УКРАЇНУ ГЕРОЄМ. ВИСЛОВЛЮЄМО ЩИРІ СПІВЧУТТЯ ЙОГО БЛИЗЬКИМ І РІДНИМ.

Гірке прощання

В останній день важкого воєнного року білоцерківці попрощалися з воїном-захисником **Ігорем Володимировичем АНОСОВИМ**, якому 9 січня виповнилося б 40 літ...

Солдат Аносов, навідник танкового взводу військової частини А 2573, загинув 5 травня під час виконання бойового завдання.

Відспівали полеглого у храмі Покрови Божої Матері, куди прийшли востаннє вклонитися своєму героєві його мати, дружина, дві донечки, а також численні друзі, земляки.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ВОЇНОВІ, ЯКИЙ ВІДДАВ ЖИТТЯ ЗА КОЖНОГО З НАС.

Небесне воїнство поповнилося ще одним героєм...

1 січня 2023 року, боронячи українську землю від російських загарбників, загинув військовослужбовець Збройних сил України, водій взводу вогневої підтримки десантно-штурмової роти десантно-штурмового батальйону військової частини А 0281, сорокарічний білоцерківець **Анатолій Олексійович ЗДОРИК**.

Родом із Моринець, він здобув професію ветеринарного лікаря в Білоцерківському національному аграрному університеті. В 2007 році одружився, проживав у Білій Церкві. Працював далекобійником, його робота була пов'язана з транспортуванням газу.

Анатолій Олексійович до останнього подиху був вірний військовій присязі. Він поліг у бою за Україну, її свободу й незалежність у Кременній Северодонецького району на Луганщині.

Залишилися сиротами двоє дітей, дружина втратила чоловіка, батьки – сина. У цей гіркий час глибоко співчуваємо та щиро поділяємо горе рідних і близьких загиблого воїна.

Поховали героя на Алеї Слави.

ЦАРСТВО НЕБЕСНЕ І ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Пам'ятати!

Четвертого січня з нагоди 79-ї річниці вигнання з Білої Церкви нацистських загарбників міський голова Геннадій Дикий, голова Білоцерківської районної військової адміністрації Людмила Мерзлюк та заступник голови Київської ОВА Віталій Власюк поклали квіти до Вічного вогню та братських могил, що в Парку Слави, інформують офіційні джерела.

Окупація Білої Церкви нацистами тривала з 16 липня 1941-го по 4 січня 1944 року. Місто було важливим плацдармом для подальшого наступу на південь та видворення ворога з усієї території України.

Бої за Білу Церкву почалися 1 січня й точилися декілька днів: «Висота 208,4 м» кілька разів переходила з рук у руки. В ході цих боїв загинули 1118 радянських воїнів та 89 бійців чехословацької бригади.

Нині український народ знов переживає страшну кровопролитну війну, знову бореться з агресором за своє право бути вільним, мати власну державу.

Пам'ятаємо всіх, хто протистояв нацизму в роки Другої світової війни! Слава всім героям, які б'ються за Україну сьогодні!

Допомога для найбільш вразливих

ПОКИ НАШІ ЗАХИСНИКИ ВИБОРЮЮТЬ ДЛЯ НАС ВОЛЮ ТА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ, МИ ТРИМАЄМО ТИЛ ТА ДОПОМАГАЄМО БЛИЖНЬОМУ, ВИКОРИСТОВУЮЧИ БУДЬ-ЯКУ МОЖЛИВІСТЬ.

Так коментують реалізацію чергового гранту відповідальний менеджер проекту Оксана Сахарова та керівник ГО «Ми – особливі» Ніна Камінна, які опікуються в нашому місті дітьми і молоддю з інвалідністю та родинами внутрішньо переміщених осіб, що проживають у Білоцерківській громаді.

На Новорічні свята в межах суб-грантового проекту EU4CSOs Emergency Actions «Допомога людям з інвалідністю та вразливим верствам населення Білоцерківської

щини під час війни» в партнерстві з БО «Мережа 100 відсотків життя Рівне», за фінансування Європейського Союзу 200 родин ВПО та людей з інвалідністю

отримали допомогу святковими продуктовими наборами. А 20 родин, які виховують дітей з інвалідністю, що дотримуються спеціальної дієти, одержали набори безглютенового та безлактозного харчування. Також за запитом дітям і дорослим з інвалідністю надана необхідна допомога підгузками й поглинаючими пелюшками.

Вагомою підтримкою стала допомога 154 сім'ям ВПО блендерами, прасками, чайниками, обігрівачами, сковорідками та каструлями, що допомогло їм в облаштуванні побуту на новому місці.

Загалом під час реалізації заходів проекту допомогу отримали понад 1000 родин, а це – понад 4 тисячі осіб, які опинилися в складних життєвих обставинах.

Мета проекту – частково забезпечити життєво необхідними продуктами та товарами першої необхідності найбільш вразливі категорії населення громади: родини, які опікуються дітьми та особами з інвалідністю, багатодітні сім'ї, вимушено переміщені до Білоцерківської громади родини з малими дітьми, самотні люди похилого віку.

Публікація підготовлена в рамках суб-гранту проекту EU4CSOs Emergency Actions за фінансування Європейського Союзу, що реалізується БО «Мережа 100 відсотків життя Рівне». Її зміст є виключною відповідальністю суб-грантера проекту EU4CSOs Emergency Actions – Громадської організації «Ми – особливі» м. Біла Церква, й не обов'язково відображає позицію Європейського Союзу.
#StandWithUkraine
#ПрямуємоРазом #EU4CSOsEmergencyActions.

З'явилися на світ у перший день нового року

Другого січня в Білій Церкві відбулася традиційна акція «Новий громадянин міста», під час якої зазвичай вітають породіль, що перші народили немовлят у новому році. Тож до міського пологового будинку завітав міський голова Геннадій Дикий та поздоровив щасливих матерів, йдеться в офіційних джерелах.

Відтак відомо, що пер-

шою (о 18.00) народилася дівчинка в родині Замастеренків Ірини та Андрія. Вона перша і в родині, її тато – військовослужбовець, який захищає майбутнє своєї донечки та всієї України.

Того ж дня о 22.10 у Стойко Тетяни та Валентина народився хлопчик. Батьки назвали його Ярославом.

Вітаючи породіль, Геннадій Анатолійович побажав малюкам та батькам міцного здоров'я, життя у мирній країні, радості від кожного дня та щасливої долі. Висловив сподівання, що діти будуть надійною опорою й підтримкою для своїх батьків та гідним майбутнім для України.

Доповненням до поздоровлень стали квіти та дитячі комбізони.

У Білоцерківській громаді традиційно вшановують пари, які прожили в шлюбі 5 десятиліть, адже їхні стосунки в сім'ї, вміння зберегти родинне тепло – важливий приклад для молодих людей.

Пів віку разом – символ міцних і щирих почуттів

Напередодні новорічних свят п'ять «золотих» пар отримали вітання та пам'ятні подарунки від міської влади. Це сім'ї НИКУЛІНИХ Сергія Васильовича та Тамари Михайлівни, РЕЗНИКІВ Івана Івановича та Валентини Василівни, СМІРНОВИХ Віктора Олександровича та Ольги Анатоліївни, МАРИНЧЕНКІВ Олексія Васильовича та Ніни Олександрівни й НАЗАРЧУКІВ Віктора Володимировича та Олени Андріївни.

Від імені міського голови Геннадія Дикого привітав подружні пари із «золотим» ювілеєм та побажав їм ще довгих років подружнього життя, поваги від рідних і близьких та миру начальнику управління молоді і спорту Олексій Копишинський, повідомляють офіційні джерела.

ВИЗНАЧЕНІ ЛАУРЕАТИ МОЛОДІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОЇ ПРЕМІЇ ім. М.С. ВІНГРАНОВСЬКОГО БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ ЗА 2022 РІК

27 грудня 2022 року відбулося засідання комісії з присудження молодіжної літературно-мистецької премії ім. М.С. Вінграновського Білоцерківської міської територіальної громади за 2022 рік.

За наслідками таємного голосування комісія визначила лауреатів та рекомендувала управлінню з питань молоді та спорту Білоцерківської міської ради винести на розгляд виконавчого комітету Білоцерківської міської ради питання щодо присудження молодіжної літературно-мистецької премії ім. М.С. Вінграновського Білоцерківської міської територіальної громади за 2022 рік:

– **Овчаровій Маргариті** – артистці драми Комунального підприємства Київської обласної ради «Київський академічний обласний музично-драматичний театр ім. П.К. Сакаганського» – за творчі здобутки на ниві театрального мистецтва та активну громадську діяльність;

– **Растівському Ігорю** – поету, студенту театрального факультету Київського національного університету культури та мистецтв – за поетичні твори 2022 року та активну громадську діяльність.

Питання про присудження молодіжної літературно-мистецької премії ім. М.С. Вінграновського Білоцерківської міської територіальної громади за 2022 рік буде винесене на розгляд виконавчого комітету Білоцерківської міської ради у січні 2023 року.

Управління з питань молоді та спорту Білоцерківської міської ради

Правду важливо знати

СПОГАДИ БОРИСА ФЕДОРОВИЧА ПЕНЬКОВСЬКОГО ПРО ЖИТТЯ В ОКУПАНІЙ НІМЕЦЬКИМИ НАЦИСТАМИ БІЛІЙ ЦЕРКВІ
(Продовження. Початок у газетах від 28 жовтня, 11 листопада та 2 грудня 2022 року.)

– **Чи пам'ятаєте Ви, Борисе Федоровичу, як працювали школи під час війни?**

– Під час війни школу двічі відкривали і двічі закривали. Працювала вона декілька місяців. Тоді я ходив у 4-ий клас. Школу закрили, бо не було чим опалювати приміщення і не видавалися зарплати вчителям. Так нам пояснили. Підручники приносили з собою, у кого які були, замальовували Сталіна і Леніна, вирізали їх. Навіть один раз священник приходив, лекцію нам читав про Бога.

– **Чи поновилися служба у церквах при німцях?**

– У Преображенському соборі до війни був архів, який згорів, коли в нього потрапила бомба. При німцях собор ремонтували. Основна діюча церква на Заріччі була – Марії Магдалини. Один раз ми ходили з батьком туди, ще живий був Іван Іванович Міщенко, наш добрий знайомий, який ту церкву розписував. Ми зайшли всередину, ще служба йшла, яку проводили українською мовою, постояли, послушали. Це був 1941 рік.

– **Чи поновили свою роботу медичні заклади?**

– Перша поліклініка працювала. Там же і стаціонар був, невідкладна допомога надавалася. А мама працювала в лікарні, що по вул. Шевченка, те приміщення і зараз стоїть. Перед війною поліклініка була на площі Леніна, це та будівля, що партизани її спалили.

– **Чи діяли в місті під час окупації дитячі будинки?**

– Були три дитячі будинки до війни, а під час окупації я й не знаю, чи вони працювали.

– **Де була розташована тюрма?**

– На вулиці Підвальної. Кажуть, що звідти вивозили людей чи в іншу тюрму, чи в Київ, можливо, на 5-й чи 7-й майданчик на розстріл. Якось тато бачив, як Курсовою вулицею тікав чоловік із тюрми, а за ним гналися поліцаї і стріляли. Він добіг до перехрестя з Водопійною і впав, його догнали, били. Потім німці його кудись забрали.

– **Які гроші ходили під час окупації?**

– Появилися українські гроші, але люди на базарі їх не хотіли брати, більше був популярний обмін. Цими грішми за хліб люди розраховувалися, коли по карточках брали. А такий хліб був, що його їсти не можна, мелене пшоно. Форму посипали просяною половиною і змащували солідолом. Смерділо нафтою. Отакий хліб був. Його й не вріжеш. По карточках вільно хліб продавався. Ми вдома самі коржі пекли.

До нас у місто в 1942 році люди пішки приходили, щоб щось обмінати, в основному з Києва. Ходили по селах, міняли одяг на картоплю, сало, олію, борошно і назад ішли до Києва. Пішки дорога два дні займала, санки тягли зимою, ночували в Мотовилівці чи ще десь по дорозі в селі.

– **Скажіть, у місті були етнічні німці (фольксдойче)?**

– Біля нас жив один – Доннер. Він не пішов при німцях на роботу, але виїхав разом з ними, коли ті відступали. У нього ще був син, мій ровесник, звали Болік. Потім вони повернулися, їх судили, дали 10 років. Коли відсиділи, повернулися й жили в Білій Церкві.

– **Чи забирали молодь на роботу в Німеччину?**

– В 1942 році забирали. Хтось страшно не хотів їхати, тож видумували всякі хвороби. Був один популярний метод – взяти щітку для одягу, намочити її і довго бити по

колінах. Вони потім розпухали. Після такої процедури коліна мали вигляд, як при артриті чи ревматизмі. Таких людей комісії вибраковували, і їх не брали. Моя мама входила в цю медичну комісію. Там, до речі, строго було: якщо когось бракували, то ще німецький лікар перепроверяв. Деякі люди самі хотіли їхати в Німеччину і їхали.

Мама після війни зустріла жіночку, яка до неї заговорила: «А ви пам'ятаєте, як я не хотіла їхати туди? А тепер повернулася і зовсім не жалію, хоч побачила, як люди живуть».

Одна наша знайома теж повернулася з Німеччини, жила в Білій Церкві, а потім у Миронівку заміж вийшла. То вона розповідала, що їй попалася дуже добра хазяйка-німкеня, «проста, як і ми, разом за стіл сідали, їла те, що й ми». Вони навіть подружились і після війни переписувалися.

– **Коли було важче – в період окупації чи в довоєнний період?**

– У нас у Білій Церкві не гірше було. Може, в Києві гірше, бо там перед війною пайки давали робочим, а тут розраховували завжди на самих себе. Хто працював, той і мав щось. До війни тут дуже багато городів садили, і ми садили. За рахунок приватного господарства люди виживали.

Земля навколо вся була зайнята, то людям у посадах ще давали землю на «риски», так її називали. Це коли в посадці маленькі деревця в два ряди ростуть, а між ними проміжки землі. Ото люди копали ту землю між деревцями і садили вздовж всієї посадки 4–5 кущиків картоплі.

– **Чи була в місті електрика, чи були перебої в електропостачанні?**

– Електрика була нікудишня, з перебоями, лампочки горіли ледь-ледь. Вода була. Ми з колонки навпроти нашого будинку брали, і в наш будинок вода була проведена, але також подавалася з перебоями. В кінці 1943 року німці, коли відступали, зірвали водонапірну вежу, вона впала і, пам'ятаю, як усю дорогу перегородила. Після війни точно таку ж побудували. А наші в 1941 році, коли покидали місто, на вул. Вокзальній башту підірвали, німці зайшли й відбудували її. А коли самі відступали, то підірвали знову, а наші прийшли і знову побудували.

Далі буде

Сергій БУРЛАКА, Світлана ПОПЛАВСЬКА

Різдво у повстанській криївці

Вояки УПА намагалися по можливості відзначити найбільші релігійні свята, передусім Різдво Христове. Про те, як святкувалося повстанцям, нині ми можемо дізнатися з їхніх спогадів. Не забуваючи українських традицій, упівці намагалися зустріти Різдво зі Святвечором, колядками, подарунками, різдвяними вітальними листівками. Хоч доводилося цього дня і бої вести проти ворога.

Провідники УПА в такі дні намагалися при нагоді готувати незначні подарунки для вояків. Це могли бути тютюн, сушені фрукти, сорочки, рукавиці, шарпетки тощо. Іноді все це запаковували, а на пакунку писали, для якого повстанця призначений подарунок. Здебільшого цим займалася Теренова сітка ОУН і референтура жіноцтва чи Українського Червоного Хреста. Втім, історик Руслан Забілий зауважує, що організація подарунків була радше винятком, а не правилом. Частіше їх одержували поранені у шпиталях, аніж здорові стрільці.

Цього дня упівці намагалися приготувати кілька смачних страв до різдвяного столу, прикрашали ялинки, навіть робили дідуха. Під час святої вечері після загальної молитви кілька слів і побажань завжди говорив командир, потім всі молилися та сідали за святковий стіл, проглянувши попередньо всі підходи до криївки, аби раптово не наскочила облава. Розважали себе, чим могли: співали колядок, розповідали веселі історії зі свого життя, згадували рідних.

Ретельно святкування Різдва у криївці описав командир УПА Степан СТЕБЕЛЬСЬКИЙ у своїх спогадах «Зимою у бункрі»:

«Мені припаде сьогодні бути батьком при вечері. Заздалегідь виходжу на бункер, щоб приготувати дідух та сіно, яких давніше стрільці привезли з села. Входячи до бункру, я привітав усіх вісткою: «Христос Рождається!», а всі відповіли: «Славте його!» Коли я розстелював солому на причі, а хор[унжий] Мирон – палатки та

оповідає нам перебіг Різдвяних Богослужінь, а віст[ун] Тетяна співає гарними лемківськими напівами багато богослужбних уривків зі Всеночної й Утрени, яких вона знає дуже багато. Біля півночі віст. Вихор вилазить на свої «банти» і грає на скрипці, приспівуючи, різні коляди. Пізніше творимо групи і «Йдемо» з колядою одні до одних».

У повстанських таборах у лісі Різдво проходило веселіше, ніж у криївках, адже тут люди були не в замкнутому просторі, а тому могли влаштувати танці або навідуватися до найближчих до табору сіл.

Повстанський Святвечір 1947 року в Лемківських лісах Володимир ТЮТЮН (псевдо «Блудний») згадує так:

«Помолилися ми біля ялинки, прикрашеної шишками, і сіли до святої вечері. Не було дванадцяти страв, родини, але була віра і завзяття, була коляда, що єднала нашу повстанську родину. На прохання ройових і стрільців командир дозволив піти в село. У Чертіжному нас ждали. Ми ходили по селянських хатах, спільно колядували, віншували. Над ранок повернулися до табору».

Яке ж Різдво без колядок? Як бачимо, повстанці це теж пам'ятали, тому співали їх своїм побратимам чи разом із селянами у селах Галичини. До речі, колядки співали як давніх, так і складених повстанцями. Останні були сумними та веселими, але завжди з національно-патріотичним ухилом. У них відчувався весь драматизм повстанської боротьби. Для прикладу наведемо одну з таких:

Сині кучугури, пролягли хуртечі,
І на землю грішну опустився вечір.
Опустився тихо, щоб оголосити,
Як у Вифліємі народився Спаситель.
А в криївці вогко, ні куті, ні сіна,
А в селі Святвечір, ждуть, напевне, сина.
Вийшов із криївки, тишина довкола,
Лише кріс з морозом у долоні коле.
Тільки не в цей вечір, вирішив повстанець,
І намерзлу зброю – в схованці залишив.
А мороз гарцює, і рипить дорога,
А у небі зорі величають Бога.
І нарешті хвіртка, а за нею хата.
Відчиняє двері: «Із Різдвом вас, тату!»
Ще хотів спитати, де старенька мати,
Як з кутків на нього – штири автомати.
Підійшов до сина батько й тихо мовив:
«Вибач, що так сталося.
Із Різдвом Христовим».

Чим були повстанські колядки для вояків УПА, досить вдало сказав сотник Мирослав СИМЧИЧ:

«Скажу вам, що і повстанська коляда, і пісня були тоді й пізніше сильною духовною зброєю, часто сильнішою за кріса. Повстанські пісні не лише підтримували дух вояків УПА у боротьбі з жорстоким ворогом, а й зберігали віру народу в незалежну Україну протягом всього часу совєтської окупації».

Володимир ГИДА

З Різдвом Христовим!

По можливості повстанці вітали своїх рідних, коханих чи побратимів різдвяними листівками, переважно виготовленими кустарним способом (наприклад, на друкарських машинках) або в підпільних друкарнях. Часто вони мали простенький вигляд, були прикрашені різними узорами чи нескладним малюнком з невеличким привітанням. Іноді упівці виготовляли їх у криївках, але тільки тоді, коли хтось із присутніх мав хист до малювання та необхідні фарби.

Зазвичай повстанці прагнули відсвяткувати Різдво в селах – тих, де не було радянських гарнізонів. Зайшовши до населеного пункту, вони обирали кілька хат на околиці, просили господарів готувати кутю та святкували разом із селянами. При цьому навколо села виставляли стійки, які мали стерегти, щоби до них раптово не ввірвалися МГБісти.

Ось як згадував святкування Різдва 1945 року з мешканцями села Білоберізка (Верховинський район, Івано-Франківська область) славетний сотник УПА Мирослав СИМЧИЧ:

«Пам'ятаю, як з 1944-го на 1945 рік ми Святвечір відзначали цілим куренем у Білоберізці на Верховинщині. Білоберізка простяглася вздовж невисокого берега Черемошу. Проте кілька хат розкидано по довколишніх горбах. Саме в одній з таких віддалених хат ми й зібралися для святкування. Поки командири й стрільці вечеряли, озброєні стійкові пильно охороняли село. Вони часто змінювалися, тому всі стрільці мали змогу посмакувати святвечірніми стравами, понасолоджуватись, бодай коротко, домашнім затишком... Люди приймали нас чим хто міг, ділилися останнім у той важкий час... Зійшлося багато людей, ми там гарно відсвяткували, а відтак ще розійшлися по околицях Білоберізки і колядували групами. В такий спосіб Різдвяні свята 45-го ми провели за святковими столами і з колядою. Цілу ніч по горах лунали повстанські колядки».

Дещо по-іншому Різдво відзначали у лісі чи криївці.

укладав часник, просфору і свічки, в бункрі була цілкомита тиша. Лиця стрільців не були сумні, але сльози текли по них. Вони були поважні, святочні й грізні. Під пічю тріскотів вогонь, варили воду, щоб кинути вушка, вареники, бабульки. На причі світилися три свічки. Багато їх на ялинці. Кожний з нас чистенько вдягнутий. Образ Божої Матері освічений лямпадкою. Внизу портрет полк. Коновальця і Володимирівський тризуб. Стаємо в лаву, відмовляємо молитви, співаємо коляду «Бог Предвічний». Після коляди моїм обов'язком було сказати декілька слів. Ми почали ділитися просфорою. Кожний втирає незаметно сльози, щоб ніхто не бачив. Наших страв було дванадцять: борщ з ушками, кутя, вареники з капустою, каша з грушками, гриби, капуста, вареники з картоплею, голубці, квасоля з сливками, колочений горох, пампушки і суш. На цю вечерю з усіма додатками приготувалися стрільці вже завчасу. Святвечір проводимо за всіма народними звичаями Лемківщини і Бойківщини, які лише хто з нас запам'ятав. Святвечір проходив весело. Кожний – крім звичаїв і обичаїв з своїх сторін – оповідав про свої пригоди з минулих років. Оповідання час до часу втихали. Переривала їх коляда. Потім знову оповідаємо. Коляди ми мусіли обов'язково відколядувати всі. Хор. Мирон

Нещодавно в місті вперше відбувся Відкритий чемпіонат Білоцерківської міської територіальної громади з боксу, присвячений пам'яті нашого незабутнього земляка, повідомляють офіційні джерела.

Пам'яті Олександра Марченка

Олександр Марченко був засновником та президентом Білоцерківської міської федерації боксу і справжнім героєм. Ветеран російсько-української війни, він боронив рідну землю у складі 72 ОМБр. Після отриманого в 2014 році поранення мусив покинути військо, але з усіх сил допомагав нашим воїнам на фронті вже як волонтер. 24 лютого, коли почалося повномасштабне вторгнення, Олександр Олександрович, не вагаючись, пішов на передову, щоб захищати столицю на Гостомельському напрямку. Саме там він героїчно загинув...

У чемпіонаті за перемогу боролися майже 100 спортсменів із Київщини та інших міст України.

Випускники (1971 року) Ірпінського технікуму бухгалтерського обліку щиро сумують із приводу втрати свого найкращого друга, старости групи **Миколи Григоровича ОЛЕКСИНА** та висловлюють співчуття дружині, дітям, однокурсникам.

Нестерпний біль поселився в наших серцях. Важко змиритися, що ми вже ніколи не почуємо його голосу, дружнього доброго слова, не побачимо його привітної усмішки, щирого погляду. Нехай спокійним буде його вічний сон, рідна земля – пухом, а свічка пам'яті завжди горітиме в наших серцях.

НАТЯЖНІ СТЕЛИ

Замір безкоштовний

Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-693-30-37

КУПЛЮ

Гармонь, баян, акордеон, домру, бандуру, цоботи хромові, ялові, ікони, статуєтки, фотоапарати «Зеніт», «Фэд», об'єктиви, медалі, старе намисто, стару військову форму, портуплею, бінокль.

095-156-36-40

Куплю

АВТОЗАПЧАСТИНИ

«ЗІЛ», «ГАЗ», «УАЗ»

098-841-72-05

095-516-29-57

Втрачений військовий квиток, виданий на ім'я **Тищенко Ростислав Сергійович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Підозрюваному у вбивстві обрано запобіжний захід

За процесуального керівництва Білоцерківської окружної прокуратури Київської області суд обрав підозрюваному у вбивстві чоловіка запобіжний захід у вигляді тримання під вартою (ч. 1 ст. 115 КК України).

За даними слідства, 16 грудня між чоловіками, які перебували поблизу одного з поштових відділень у Білій Церкві, на ґрунті тривалих неприязних відносин виник конфлікт. Підозрюваний, взявши із салону автомобіля металеву сокиру, наніс потерпілому множинні удари по голові. Продовжуючи свої дії, уже в салоні завдав йому кулаками численних ударів по тулубу та голові. Від отриманих тілесних ушкоджень чоловік помер на місці.

Досудове розслідування здійснюється Білоцерківським райуправлінням ГУ Нацполіції в Київській області.

Санкція статті передбачає покарання у виді позбавлення волі на строк від семи до п'ятнадцяти років.

Примітка: відповідно до ст. 62 Конституції України, особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Білоцерківська окружна прокуратура

	СІЧЕНЬ	ЛЮТИЙ	БЕРЕЗЕНЬ	КВІТЕНЬ	ТРАВЕНЬ	ЧЕРВЕНЬ
Понеділок	2 9 16 23 30	6 13 20 27	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26
Вівторок	3 10 17 24 31	7 14 21 28	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27
Середа	4 11 18 25	1 8 15 22	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28
Четвер	5 12 19 26	2 9 16 23	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29
П'ятниця	6 13 20 27	3 10 17 24	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30
Субота	7 14 21 28	4 11 18 25	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24
Неділя	1 8 15 22 29	5 12 19 26	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25

	ЛИПЕНЬ	СЕРПЕНЬ	ВЕРЕСЕНЬ	ЖОВТЕНЬ	ЛИСТОПАД	ГРУДЕНЬ
Понеділок	3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25
Вівторок	4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26
Середа	5 12 19 26	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27
Четвер	6 13 20 27	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
П'ятниця	7 14 21 28	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29
Субота	1 8 15 22 29	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30
Неділя	2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31

1 січня – Новорічне свято
7 січня – Різдво Христове
8 березня – Міжнародний жіночий день
16 квітня – Великдень
1 травня – День праці

22 січня – День Соборності України
27 січня – Міжнародний день пам'яті жертв Голокосту
29 січня – День пам'яті героїв Крут
15 лютого – День вшанування учасників бойових дій на території інших держав
20 лютого – Всесвітній день соціальної справедливості – День Героїв Небесної сотні
21 лютого – Міжнародний день рідної мови
3 березня – Всесвітній день письменника
9 березня – День народження Т.Г. Шевченка
11 березня – День землевпорядника
14 березня – День українського добровольця
19 березня – День працівників ЖКГ та побутового обслуговування населення
21 березня – Всесвітній день поезії
22 березня – Всесвітній день водних ресурсів
23 березня – Всесвітній метеорологічний день
24 березня – Всеукраїнський день боротьби із захворюванням на туберкульоз
25 березня – День Служби безпеки України
26 березня – День Національної гвардії України
27 березня – Міжнародний день театру
1 квітня – День сміху
2 квітня – День геолога
7 квітня – Всесвітній день здоров'я
11 квітня – Міжнародний день звільнення в'язнів фашистських концтаборів
12 квітня – День працівників ракетно-космічної галузі України
15 квітня – День довкілля
17 квітня – День пожежної охорони
18 квітня – День пам'яток історії та культури
23 квітня – Всесвітній день книги та авторського права
26 квітня – День Чорнобильської трагедії
28 квітня – День охорони праці
3 травня – Всесвітній день свободи преси
8 травня – Міжнародний день Червоного Хреста
8 – 9 травня – Дні пам'яті та примирення, присвячені пам'яті жертв Другої світової війни
14 травня – День матері

Державні свята

15 травня – Міжнародний день сім'ї
17 травня – Всесвітній день електров'язку та інформаційного суспільства
18 травня – День вишиванки
20 травня – День банківських працівників
21 травня – День пам'яті жертв політичних репресій
22 травня – День перепоховання Т.Г. Шевченка на Чернечій горі поблизу Канева
23 травня – День морської піхоти
24 травня – День слов'янської писемності та культури
27 травня – День працівників видавництва, поліграфії і книгорозповсюдження
28 травня – День хіміка
29 травня – Міжнародний день миротворців
1 червня – День захисту дітей – Всесвітній день батьків
4 червня – День працівників водного господарства – День працівників місцевої промисловості
6 червня – День журналіста
11 червня – День працівників легкої промисловості
14 червня – Всесвітній день донора
18 червня – День медичного працівника – День батька
22 червня – День скорботи і вшанування пам'яті жертв війни в Україні
23 червня – День державної служби України
25 червня – День моряка
26 червня – Міжнародний день боротьби з наркомафією
1 липня – День архітектури України
2 липня – День Військово-Морських сил України
4 липня – День національної поліції
7 липня – День працівника природно-заповідної справи
8 липня – День родини
9 липня – День рибалки
15 липня – День українських миротворців
16 липня – День бухгалтера – День працівників металургійної та гірничодобувної промисловості
28 липня – День хрещення Київської Русі-України
29 липня – День Сил спеціальних операцій Збройних сил України
30 липня – Міжнародний день дружби – День працівників торгівлі

9 травня – День Перемоги
4 червня – Трійця
28 червня – День Конституції України
24 серпня – День Незалежності України
14 жовтня – День захисників України

6 серпня – День Повітряних Сил Збройних сил України
12 серпня – День молоді
13 серпня – День працівників ветеринарної медицини – День будівельника
15 серпня – День археолога
19 серпня – День пасічника
23 серпня – День Державного прапора України
26 серпня – День авіації
27 серпня – День шахтаря
29 серпня – День пам'яті захисників України, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України
1 вересня – День знань
2 вересня – День нотаріату
3 вересня – День підприємця
8 вересня – Міжнародний день грамотності
9 вересня – День українського кіно – День фізкультури і спорту
10 вересня – День танкістів – День працівників нафтової, газової та нафтопереробної промисловості
15 вересня – Міжнародний день демократії
16 вересня – День фармацевтичного працівника – День винахідника і рационалізатора
17 вересня – День рятувальника – День працівників лісу
21 вересня – День миру
22 вересня – День партизанської слави
30 вересня – День усиновлення – Всеукраїнський день бібліотек
1 жовтня – Міжнародний день літніх людей – День працівників освіти – День територіальної оборони
8 жовтня – День юриста – День художника – День працівників Державної санітарно-епідеміологічної служби
9 жовтня – Всесвітній день пошти
14 жовтня – День Українського козацтва
15 жовтня – Всесвітній день сільської жінки – День працівників харчової промисловості
17 жовтня – Міжнародний день боротьби з бідністю
24 жовтня – День Організації Об'єднаних Націй
28 жовтня – День звільнення України від фашистських загарбників
29 жовтня – День автомобіліста і дорожника
3 листопада – День інженерних військ – День ракетних військ та артилерії
4 листопада – День залізничника
5 листопада – День працівника соціальної сфери
9 листопада – День української писемності та мови – Всеукраїнський день працівників культури та майстрів народного мистецтва
14 листопада – Всесвітній день боротьби із захворюванням на діабет
16 листопада – День працівників радіо, телебачення і зв'язку
17 листопада – День студента
19 листопада – День скло-виробника – День працівників гідрометеорологічної служби – День працівників сільсько-господарства
21 листопада – День Гідності та Свободи – Всесвітній день телебачення
25 листопада – День пам'яті жертв голодоморів
1 грудня – Всесвітній день боротьби зі СНІДом – День працівників прокуратури
3 грудня – Міжнародний день людей з інвалідністю
5 грудня – День працівників статистики – День волонтера
6 грудня – День Збройних сил України
7 грудня – Міжнародний день цивільної авіації – День місцевого самоврядування
9 грудня – Міжнародний день боротьби з корупцією
10 грудня – День прав людини – День благодійництва
12 грудня – День Сухопутних військ Збройних сил України
14 грудня – День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС
15 грудня – День працівників суду
17 грудня – День працівника державної виконавчої служби
19 грудня – День адвокатури
20 грудня – Міжнародний день солідарності людей
22 грудня – День енергетика – День працівників дипломатичної служби
24 грудня – День працівників архівних установ

ПРАВОСЛАВНИЙ КАЛЕНДАР

СІЧЕНЬ
6 – Різдвяний Святвечір
7 – Різдво Христове
8 – Собор Пресвятої Богородиці – Праведного Йосифа Обручника
13 – Щедрий вечір
14 – Обрізання Господнє, свт. Василя Великого, Новий рік
18 – Святвечір Водохресний. Голодна кутя
19 – Святе Богоявлення. Хрещення Ісуса Христа
20 – Собор Іоанна Предтечі
25 – Мучениці Тетяни

ЛЮТИЙ
12 – Трьох святих
15 – Стрітення Господнє

БЕРЕЗЕНЬ
14 – Преподобної мучениці Євдокії
22 – Сорок святих
30 – Олексія, чоловіка Божого

КВІТЕНЬ
7 – Благовіщення Пресвятої Богородиці
8 – Лазарева субота
9 – Вхід Господній в Єрусалим
10 – 15 – Страсна седмиця
14 – Велика П'ятниця. Винос Плащаниці
16 – Пасха Христова. Світле Воскресіння Господнє
17 – 22 квітня – Світла седмиця
22 – 25 квітня – Проводи. Поминання померлих
23 – Антипасха. Апостола Фоми
30 – Святих жон-мироносиць

ТРАВЕНЬ
6 – Великомученика Юрія Зміборця
16 – Преподобного Феодосія Печерського
22 – Перенесення мощей святителя Миколая Чудотворця
25 – Вознесіння Господнє

ЧЕРВЕНЬ
4 – День Пресвятої Трійці. П'ятдесятниця
5 – День Святого Духа

ЛИПЕНЬ
11 – Всіх святих
14 – Преподобного Агапіта Печерського
18 – Всіх святих Землі Української

ЖОВТЕНЬ
9 – Євангеліста Іоанна Богослова
11 – Собор прпп. отців Києво-Печерських у Дальніх печерах
14 – Покрова Пресвятої Богородиці

ЛИСТОПАД
8 – Вмц. Димитрія
9 – Прп. Нестора Літописця
21 – Собор Архистратига Михаїла та інших небесних Сил безплотних

ГРУДЕНЬ
4 – Введення в храм Діви Марії
7 – Вмц. Катерини
13 – Апостола Андрія Первозваного
17 – Вмц. Варвари
19 – Святителя Миколая
22 – Зачаття прав. Анною Богородиці

Пости і трапези

Великий піст – з 27 лютого по 15 квітня
Петрів піст – з 12 червня по 11 липня
Успенський піст – з 14 серпня по 27 вересня
Різдвяний (Пилипів) піст – з 28 листопада 2023 р. по 6 січня 2024 р.

ОДНОДЕННІ ПОСТИ
Середа і п'ятниця протягом усього року, за винятком загалівниць і свят
Хрещенський Святвечір (навечір'я Богоявлення) – 18 січня
Усікновення глави Іоанна Предтечі – 11 вересня
Воздвиження Хреста Господнього – 27 вересня

ЗАГАЛЬНИЦІ (немає посту)
Святки – з 7 по 17 січня
Митаря і фарисея – з 6 по 12 лютого
Сирна (масляна) – з 20 по 26 лютого
Пасхальна (світла) – з 17 по 23 квітня
Троїцька – з 5 по 11 червня

Дні особливого поминання спочилих
Всіх спочилих, що постраждали в час гонінь за віру Христову, – 5 лютого
Субота м'ясопуста – 18 лютого
Субота 2-ої седмиці Великого посту – поминання усіх в Україні, голодом заморених, – 11 березня
Субота 3-ої седмиці Великого посту – 18 березня
Субота 4-ої седмиці Великого посту – 25 березня
Поминання жертв Чорнобильської аварії – 26 квітня
Проводи – 25 квітня (22– 25 квітня)
Поминання спочилих воїнів – 9 травня
Поминання жертв політичних репресій – 21 травня
Субота Троїцька – 3 червня
Поминання загиблих захисників України – 29 серпня
Субота Димитрівська – 4 листопада
Поминання жертв голодомору – 25 листопада. О 16-й годині запалить Свічку Пам'яті.

Підготував **Микола ОТИЧЕНКО**

Громадська думка
Засновник:
ПП "Редакція газети "Громадська думка"
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область, м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ "Білоцерківдрук", м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 043348510000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739 від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.